

IN MEMORIAM

ANTE GLAVIČIĆ (1931. – 2003.)

Prijateljska ožalošćena obitelji dragog mi prijatelja i suradnika prof. Ante Glavičića, dame i gospodo okupljeni na današnjem komemorativnom skupu povodom smrti dragog nam prof. Glavičića:

Kao predsjednika Senjskog muzejskog društva zapala me je časna ali teška dužnost oprostiti se zadnji put s dragim nam prof. Glavičićem.

Život i smrt neizbježne su stvarnosti, a sve između toga ispunjeno je uspjelim i neuspjelim zbivanjima u životu. Ponavljati ono što su kazali govornici prije mene, ne bi imalo smisla, ali kada se govori o pokojnom Anti, onda uvijek ostane još nešto da se kaže, jer to je činjenica koja potvrđuje njegovu širinu i veličinu, a posebno predanost ovom gradu, u kojem mnogo puta nije bio shvaćen i nije dobivao potrebnu podršku od onih koji su odlučivali u Gradu.

Želio bih navesti neke činjenice koje još nisu spominjane. Koliko bi samo bio sretan pokojni Ante da je doživio uređenje stare gradske vijećnice (lođe)? Koliko bi samo bio sretan da je bio na otvaranju spomenika jednom od hrvatskih velikana, rođenom Senjaninu Pavlu Vitezoviću, za kojeg je na dvodnevnom simpoziju u Zagrebu povodom 350 obljetnice njegova rođenja u organizaciji HAZU-a kazano da je bio osnivač prve tiskare u Zagrebu i knjižnice Metropolitane (današnje Nacionalne i sveučilišne knjižnice), čime je predodredio Zagreb za metropolu.

Na žalost, na dan otkrivanja spomenika napustio nas je zauvijek. Ne bih želio duljiti i opterećivati vas u ovim trenucima, a posebno ožalošćenu obitelj, ali moram ovdje naglasiti još dvije želje dragog nam Ante, a time staviti na dušu onima koji ostaju iza njega, njihovu realizaciju, čime bismo svi zajedno učinili najveću počast pokojnom prof. Glavičiću.

Jedna od spomenutih ideja je preša na kakvoj je tiskao njezin izumitelj Gutenberg, a isto tako i naš Blaž Baromić u prvoj tiskari u Hrvata, za koju se točno zna gdje je bila, tko je u njoj tiskao i kada je iz tiska izašla prva knjiga. Pretežni dio materijala nabavljen je davno, a ostalo je otvoreno pitanje projekta

preše i njezine izrade. Zahvaljujući Simpoziju hrvatskih grafičara, koji je osnovan 1997. u Senju, u čijem začetku je sudjelovao i pokojni Ante kao tajnik Senjskoga muzejskog društva, ovaj projekt trebao bi biti realiziran tijekom godine 2004.

Još jedna njegova ideja bila je uređenje određenog prostora u gradu na kojem bi bile postavljene ploče poznatim senjskim prirodoslovcima. Od te ideje realizirana su dva savjetovanja posvećena Rossiju i Babiću, ali na žalost, prostor koji je bio predviđen za postavljanje ploča nije uređen iako je naša senjska arhitektica g. Helena Knifić Schaps, dipl. ing. arhitekture, bila izradila idejna rješenja. Nadam se da me ne ćete osuđivati zbog ovog izlaganja, ali smatram da je na nama koji ostajemo, obveza realizacije ovih ideja, a čime ćemo najbolje dokazati našu odanost prema pokojnom Anti.

Draga mi cijenjena obitelji, izražavam vam duboku sućut zbog gubitka dragog vam supruga, oca i djeda, u moje osobno ime i u ime Senjskog muzejskog društva.

Dragi Ante, prijatelju i dugogodišnji suradniče, počivaj u miru u gradu koji si toliko volio i kojem si cijelog svog života predanim radom služio punim srcem.

Neka ti je laka ova hrvatska i senjska zemlja koju si nadasve volio.

Predsjednik Senjskoga muzejskog društva
Antun Vrhovac, dipl. ing.